

aðar herdeildir seta kós móti tíðindahúsinum. Ein norskur tíðindamaður, sum kláraði at filma hesar hendingarnar, hevði

hesa frágreiðingina: "Hermenn síggjast, tað sær út sum um teir royna at stilla upp. Hetta er vanlig mannagongd tá

teir gera rutinuvenjingar. Men tá hermenninir hava staðið eina løtu, hendir okurt, sum ikki minnir teg um eina vanliga her-

naðarroynd. Hermenninir loypa út og ganga beinleiðis móti tíðindahúsinum. Tanks koma nú drønandi og vit renna

- Hóast valdsharrarnir í Moskva ætlaðu at knúsa spírandi fólkaræði í Litavia, so gjørdi fólk við stóra mótsøðu. Her sæst ein byrging. Hetta minnir ikki sært um uppreisturin, ið nú var í Moskva. Myndin er tikin í Vilnius í januarmánaði

okkara veg, fyri ikki at verða koyrd yvir av teimum. Tað er ómøguligt at siga hvat henda kann. Aðrenn herdeildirnar komu, merktu fólk við tíðindahúsið at okkurt fór at henda og tey vóru sera óttafull. Hermenninir eru fjálturstungnir. Tað er "beklagiligt", sjálvandi, at fyrsta skotið hjá herinum rakar orðið "word" á tíðindahúsinum.

Oberturin vil ikki tosa við nakran. Vit spurdu hann um hansara meining um tað, sum fór fram. Men hann hevði fingið orðrar um ikki at tosa

við nakran.

Eitt tanks kemur koyrandi móti bakdyrnum fyri at styrkja um vaktahaldið, so eingin sleppur úr. Fólk krevja eina frágreiðing um hvat teir gera, men eingin svarar, tøg valdar - teir á hinari síðuni vilja ikki tosa við tey.

Nú eru vit við høvuðsdyrnar. Hermenn royna at bróta sær veg inn gjøgnum glasdyrnar, og skjótt síggja vit at teir blokera høvuðsdyrnar við innbúgv. Eftir hvat vitni søgdu seinni, sum høvdu verið inni, so bukaðu hermenninir eina kvinnu, sum arbeiddi har, og róku øll hini starvsfólkini burtur. Støðan innandura var serliga spent.

Nú er greitt, at hetta als ikki er nøkur vanlig hernaðarvenjing. Normaðurin sigur at Evropa ikki hevur sæð slíkt síðan august 1968 í Prag í Tjekkioslovakia.

(framhald)

eli

Dupultmoralur og rúsdrekka einaferð enn:

Kunnu landsstýrismenn - so kunnu vit eisini!

- Ein av orsøkunum til at rúsdrekkaalógin ikki enn er broytt, er at føroyingar enn ikki vilja viðganga, at teir drekka. Framstandi fólk billa sær inn, at vit mugu broyta rúsdrekkaalógina, fyri at fáa fleiri ferðafólk hendavegin. Hetta er tað reina humbukk. Vit skulu hava eina føroyska lóg fyri føroyingar - tí tað eru hóast alt vit, ið skulu brúka hana!

Rúsdrekkaalógin hevur verið eitt evni, sum mangan verður havt á lofti. Hetta er eisini eitt mál, sum politikkarar okkara helst ikki vilja hoyra um. Tað er eitt eynt mál - eitt mál, sum kann vera "trupult" hjá politikkarum at taka stöðu til, tí teir vera noyddir at taka stöðu, og tað kann sjálvsagt vera "trupult". Ólíka lættari er at sleppa undan at taka stöðu. Tí vilja nakrir av leiðandi politikkarum okkara heldur súlta málið í onkrari skuffu, enn at viðgera tað í álvara so vit fáa eina betri skipan. Tí, sum er hava vit onga skipan!

Vit hava her í Bergmáli mangan viðgjört evnið og SU

hevur eina heilt greiða stöðu í hesum máli. Vit halda, at verandi skipan skal broytast soleiðis, at vit fáa eina almenna einkarsølu, sum skal hava skipaðar sölubúðir kring landið, samstundis sum loyvi, eftir ávísnum reglum, verða givin til útskeinking á matstovum og dansistøðum. Slíkar skipanir kunnu fungera aðrastaðni, so tað má eisini bera til í Føroyum. Men at fáa politikkarar at gera nakað við hetta málið, hevur verið sum at geva hundi heitan greyt.

Tú kanst bert drekka títt egna
Sum kunnugt var málið fyri í løgtinginum fyrr í vár. Tá kom týðuliga

fram, at summir politikkarar bert vildu hava málið at rumbila við, meðan aðrir helst vildu sleppa undan at taka stöðu. Tó var onkur, ið vildi gera okkurt muna-gott.

Føroyingar hava eisini verið vitni til, at lög-reglan umsóðir er farin undir at steingja ølklubbar. Teir torðu bara at steingja tveir - teir vóru "mest" ólógligir. Allir ølklubbar eru ólógligir, tað sigur lógin! Tí - verður gingið eftir lógin, so hevur tú jú bara loyvi til at drekka títt egna brennivín - t. e. tað sum tú sjálvur hevur bilagt úr Danmark!

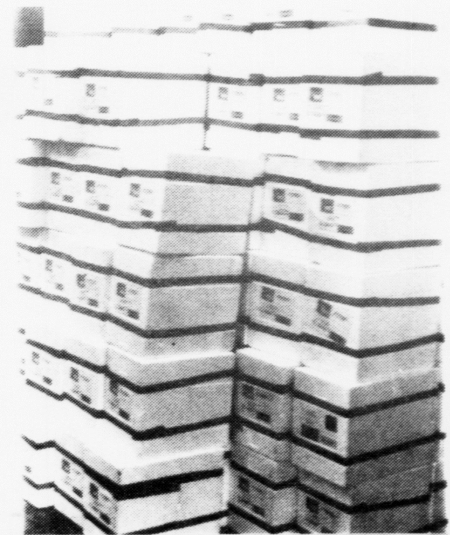
Havandi hetta í huga, so var tað bara heilt fantastiskt at síggja lög-

mann, varaløgman, fiskimálaráðharran og aðrar leiðandi menn okkara, saman við nøkrum EF-garpum, herfyri standa og skála fyri opnum skíggja í Sví.

Vit halda, at tað líkist svartasta ongum at landsins hægstu menn tiggja sær soleiðis við brennivíni, tá teir ikki hilda at broyta rúsdrekkaalóg okkara, so vanligi maðurin eisini við góðari samvitsku kann fáa sær eitt glas.

Fyri føroyingar! - ikki til ferðafólk!

Vit kunnu bert vóna, at marknaðarnevnd lögtingsins hevur gjørt eitt skilagott arbeiði, og

- Um rætt skal vera rætt hava vit bert loyvi at drekka tað rúsdrekka, vit sjálv innflyta. Er tað so ikki ólógligt at bjóða øðrum ein lítlan?

vónandi tora lögtingsmenn at taka eina stöðu, nú málið kemur fyri aftur tingið. Vinna vónirnar vælvið, so fáa vit eina rúsdrekkaalóg í heyst - eina slíka hava vit ongantíð havt!

Vónandi fara teir at gera okkum eina rúsdrekkaalóg fyri føroyingar. Eingin kann ella má vera so býttur og naivur at halda, at vit mugu gera hetta, fyri at fáa fleiri ferðafólk hendavegin. Tað er meiri enn heimfðisligt at halda so og hetta er eitt sera vánaligt

argument. Eingin ferðamaður setist eftir, bara tí hann ikki fær eitt glas av víni á hotellinum. Nei, lógin skal gerast fyri okkara skyld. Vit kunnu akkurát tað sama viðganga, at vit nýta rúsdrekka og ikki, sum dupultmoralur okkara sigur - skylda upp á hini.

Vit finga sjón fyri søgn í Degi og Viku hetta kvöldið: Landsstýrismenninir drekka sjálvir - so kunnu vit aðrir føroyingar eisini!